

SENTÈNCIA

En nom del Poble Andorrà.-

A la vila d'Andorra la Vella, a 16 de novembre de 2006

Reunida la Sala Civil del M.I. Tribunal Superior de Justícia d'Andorra, sota la presidència del M I. Sr. Jean Louis VUILLEMIN, i els magistrats M.I. Sr. Joan Manel ABRIL CAMPOY i M.I. Sra. Eulàlia AMAT LLARI, ha adoptat la resolució següent:

ANTECEDENTS DE FET

I.- En data 30 de setembre del 2005 la representació processal de la Sra. F.M.M. va formular demanda de terceria de domini contra el Sr. E.V.M. i contra la societat C. SA, argumentant que en data 24 de gener del 2002 el Sr. E.V.M. li va vendre a la seva representada l'acció número 17 de la societat mercantil andorrana L.P.R. SA i, per aquest motiu, sol·licitava que la citada acció fos declarada de total, legal i absoluta propietat seva i que, per tant, cessés qualsevol actuació que es pogués dur a terme en el marc d'execució de la Sentència de l'Hble. Tribunal de Batlles 30 de gener del 2002, que condemnava al Sr. E.V.M. a pagar a la societat C. SA la quantitat de 12.178.590 ptes. més interessos i costes i que s'aixequés qualsevol trava que pogués existir contra la mateixa en virtut del citat procediment.

II.- El Sr. E.V.M. es va aplanar a la demanda i la representació processal de C. SA s'hi va oposar mitjançant l'escrit de 21 d'octubre del 2005, manifestant que, malgrat la Sentència esmentada era sis dies posterior a la pretesa venda de la citada acció a favor de la part agent, l'embargament preventiu travat contra la mateixa per tal d'assegurar les resultes d'una eventual Sentència condemnatòria es va sol·licitar en data 30 de maig del 2001 i es va decretar per Aute de 15 de juny del mateix any. Argumentava, a més a més, que la

TRIBUNAL SUPERIOR DE JUSTÍCIA
Sala Civil

citada venda va ser simulada i, en tot cas, es troba viciada de nul·litat, ja que es va atorgar en frau de creditors.

III.- El dia 28 d'abril del 2006 l'Hble. Batlle va dictar Sentència desestimant la demanda de terceria de domini interposada i condemnant a la part agent al pagament de les costes del procediment.

IV.- La representació processal de la Sra. F.M.M. formula recurs contra la Sentència d'instància i, pels arguments recollits a les seves conclusions, sol·licita la seva revocació i l'estimació de les peticions de la demanda.

Ha actuat com a magistrat ponent la M.I. Sra. Eulàlia AMAT LLARI.

FONAMENTS DE DRET

I.- La recurrent al·lega com a primer motiu del recurs que la compravenda de l'acció número 17 de la societat L.P.R. SA va tenir lloc abans de tenir coneixement, tant per part del venedor com de la compradora, de l'embargament travat en el marc dels autes civils número 0097-2/2001 a instància de la societat C. SA, ja que la Sra. F.M.M. no va ser part en el citat procediment i el Sr. E.V.M. era fora del Principat en aquell moment.

No obstant, en contra del criteri de la recurrent, cal posar de relleu que el desconeixement per part de la compradora i el venedor de l'acció de l'existència d'un embargament sobre la mateixa previ a la celebració del contracte de compravenda no impedeix que els embargants el puguin oposar front l'adquirent de l'acció quan aquest exercita una terceria de domini. La Jurisprudència d'aquesta Sala ha destacat reiteradament que per tal que pugui reeixir una terceria de domini és precís que es trobi pendent un procediment d'execució, que es demandi tant a l'executant com a l'executat i que, com a fet constitutiu de la seva pretensió, el demandant acrediti que és propietari del bé gravat i que el seu títol d'adquisició és anterior a la data d'embargament (STSJA de 17 de juliol del 2003).

TRIBUNAL SUPERIOR DE JUSTÍCIA
Sala Civil

En el cas present no hi ha cap dubte que, malgrat la Sentència en la què es condemnava al Sr. E.V.M. al pagament de la suma de 12.178.590 ptes. és de data 30 de gener del 2002, l'Aute de l'Hble. Batllia del dia 15 de juny del 2001 havia decretat l'embargament preventiu sobre la dita acció, de tal manera que en el moment de la venda la Sra. F.M.M. no era titular de l'acció, sinó que aquesta era propietat del Sr. E.V.M. i fins i tot en l'actualitat consta al seu nom als llibres de la societat L.P.R. SA (foli 109) i al Registre de Societats Mercantils del Principat a on es pot observar que està subjecte a diversos embargaments posteriors (foli 101). Per aquesta raó, si bé el titular de l'acció podia disposar-ne malgrat l'embargament, aquell que la va adquirir no pot oposar el seu dret front l'embargant que gaudeix del *ius persecuendi* sobre l'objecte embargat, encara que posteriorment canviés de titularitat, i el *ius prioritatis* per cobrar amb preferència el seu crèdit amb el valor econòmic que resultés del bé embargat, sense perjudici del dret de l'adquirent a reclamar a qui li va vendre l'acció els danys i perjudicis que aquest fet li hagués produït si ell el desconeixia.

Cal destacar igualment que, com a mínim, el Sr. E.V.M. coneixia l'existència d'un procediment judicial per reclamar-li els seus deutes front C. SA que lògicament havia d'acabar amb l'embargament dels seus béns i, atesa l'estreta relació que cal presumir existia entre ells dos, ja que van contraure matrimoni cinc mesos més tard (foli 75), tampoc és creïble que ho desconegués la Sra. F.M.M..

II.- Al·lega igualment la recurrent que la citada compravenda no va ser simulada, sinó real i que no es va portar a terme amb ànim defraudatori, ja que el preu pagat va consistir en la cancel·lació d'un préstec que havia rebut el Sr. E.V.M. i que no va poder pagar i en garantia del qual s'havia empenyorat la citada acció.

Per tal de desvirtuar els arguments de l'adversa, cal posar de relleu que al contracte celebrat el dia 24 de gener del 2004 en virtut del qual el Sr. E.V.M. venia a la Sra. F.M.M., amb la què tenia previst casar-se cinc mesos més tard, l'acció número 17 de la societat L.P.R. SA la venedora confessava haver rebut el preu de la

mateixa, sense que per tant s'acredités el pagament. D'altra banda, en el present procediment la Sra. F.M.M. afirma al contestar a la pregunta cinquena (foli 97 en relació al 90) que va pagar el preu de l'acció en efectiu, sense que tampoc ofereixi cap prova d'aquest fet. Finalment, en un escrit dirigit a la Batllia en data 23 del 2006 quan se li reclama que aportí els documents originals acreditatius del pagament del preu de l'acció (foli 103) argumenta que l'acció es va pagar cancel·lant un crèdit que ella havia concedit al Sr. E.V.M. i que aquest no podia atendre, argument que, a part de contradir el que havia dit en altres ocasions, no es pot admetre ja que el crèdit el va concedir en tot cas la societat "B.S. SL" i a favor d'aquesta societat es va pactar en tot cas una penyora d'accions (folis 76, 79 i 80), però la Sra. F.M.M. sols era administradora d'aquesta entitat i no es pot identificar una persona física amb la persona jurídica de la què és administradora. D'altra banda, ni s'ha acreditat que el citat crèdit sigui real, ni que s'hagi cancel·lat, ni que l'obligació de pagar el preu de l'acció que sorgia de la compravenda quedés compensada amb l'obligació del venedor de pagar el préstec que se li havia concedit.

III.- Pel que fa a l'ànim de defraudar als creditors aquest sembla evident, ja que no és creïble que el Sr. E.V.M. desconequés que devia diners al Banc i fins i tot que per aquest motiu se li havien embargat els seus béns, i per tant l'acció en qüestió, ja que consta a les actuacions que el dia 27 de novembre del 2000 el Bufet d'advocats "A." va fer arribar al Sr. E.V.M. una carta en la què s'anunciava la intenció de procedir judicialment si el citat senyor no feia efectiu el seu crèdit, carta que va ser rebuda per l'interessat (foli 67), de tal manera que, com a mínim en aquella data es trobava al Principat. D'altra banda, l'Aute d'embargament va ser notificat el 24 de juliol del 2001 citant al Sr. E.V.M. per tal que comparegués a la Batllia (foli 64), notificació que en tot cas es va fer per Edites, sense que aquest extrem hagi estat discutit per la recurrent. Pel que fa a la Sra. F.M.M. ja hem posat de manifest que cal presumir que també coneixia l'embargament ateses les estretes relacions que cal presumir entre ella i el Sr. E.V.M.

TRIBUNAL SUPERIOR DE JUSTÍCIA
Sala Civil

Per últim, com posa de relleu l'acta notarial de 25 de febrer del 2002, l'escriptura de compravenda d'accions es va autoritzar per un notari de Barcelona, que per tant no podia conèixer l'embargament i no es va acreditar el compliment dels requisits establerts estatutàriament per la transmissió d'accions d'una societat andorrana (foli 111), raó per la què tampoc per aquest motiu es pot considerar vàlida la transmissió al·legada.

Per aquestes raons, entenem que en qualsevol cas hi ha indicis suficients a les actuacions per entendre que la citada compravenda es va simular, que aquesta simulació es va portar a terme amb ànim de defraudar als creditors del Sr. E.V.M. i que la cessió no reunia els requisits que exigeix la legislació andorrana per la transmissió d'accions, de tal manera que tampoc per aquesta causa es pot admetre la tercera de domini plantejada.

IV.- En desestimar-se el recurs procedeix imposar les costes del mateix a la recurrent de conformitat amb el que disposa el Codi 7,51,5.

Vistos la legislació vigent i els Usos i Costums aplicables al present cas,

La Sala Civil del M.I. Tribunal Superior de Justícia d'Andorra,

DECIDEIX

DESESTIMAR el recurs d'apel·lació interposat per la representació de la Sra. F.M.M. contra la Sentència dictada per l'Hble. Batlle en data 28 d'abril del 2006 que CONFIRMEM íntegrament, imposant les costes d'aquesta alçada a la part recurrent.

Així per aquesta nostra resolució, de la qual en serà tramés testimoni a l'Hble. President de la Batllia, per al seu coneixement i als efectes escaients, definitivament jutjant, ho pronunciem, manem i signem.-